

Arrest

nr. 207 857 van 20 augustus 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN BEURDEN
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 13 augustus 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 augustus 2018.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. VAN BEURDEN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen in het jaar 2018 België binnen en verzoekt op 26 juli 2018 voor de tweede maal om internationale bescherming. Op 7 augustus 2018 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoeker wordt ter kennis gebracht.

Deze beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, en afkomstig te zijn van Benin City. Op 23/05/2018 diende u te België een eerste verzoek tot internationale bescherming in. U verklaarde dat uw vader lid was van de politieke partij 'People's Democratic Party'. Uw vader werd in 2005 ontvoerd door onbekenden. Ze vroegen ook naar u, en zochten naar u in het huis, maar gezien ze u niet herkenden, namen ze u niet mee. U en uw familieleden zijn ervan overtuigd dat de ontvoering gelinkt is aan de politieke activiteiten van uw vader. Omdat uw familie dacht dat ze ook u zouden zoeken, verliet u Nigeria. In het jaar 2007 kwam u te Italië aan waar u een verblijfsrecht verkreeg. Tussen 2011 en 2016 reisde u vaak heen en weer tussen België en Italië. U diende op 14/08/2014 een aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet in. Dit verzoek werd onontvankelijk verklaard op 21/05/2015, en het beroep dat u tegen deze beslissing indiende werd verworpen op 17/07/2015. Op 27/03/2018 werd u door de rechtbank te Leuven veroordeeld tot 2 jaar gevangenisstraf, omwille van mensenhandel; prostitutie – exploitatie van andermans prostitutie.

Op 19 juni 2018 nam het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat uw verklaringen in het kader van uw asielaanvraag niet wisten te overtuigen en u uw vrees niet aannemelijk maakte. U ging niet in beroep tegen deze beslissing van het CGVS.

Op 26 juli 2018, een dag voor uw geplande repatriëring, diende u een tweede verzoek in. U bevestigt nog eens de problemen die u had omwille van de politieke activiteiten van uw vader en verklaart dat ook uw familieleden bedreigd werden. Bovendien voegt u toe voor uw leven te vrezen omwille van problemen die u hebt met ene mr. C. (...), aan wie u nog geld zou verschuldigd zijn. Ten slotte verklaart u in Nigeria vervolging te vrezen omdat u in België veroordeeld werd tot een gevangenisstraf, omwille van het bezoedelen van de naam van Nigeria. U vreest er opgesloten te zullen worden in detentieomstandigheden die een reëel risico inhouden op een schending van artikel 3 EVRM.

U legt in het kader van uw tweede verzoek een begeleidend schrijven van uw advocaat, meester Marthe Van Beurden, neer (dd. 26/7/2018). Vervolgens legt u documenten neer ter staving van uw verblijf in Italië, een geboorte-akte en attest van hoofdverblijfplaats van uw zoon N. (...), twee affidavits van ene A. N. C. (...) (dd. 14/6/2018 en dd. 24/7/2018) en een 'extract from police crime diary' (dd. 14/6/2018) van de Nigeriaanse politie.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

*In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, **die de kans aanzienlijk groter maken** dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.*

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig

verzoek hebt uiteengezet, met name de ontvoering van uw vader omwille van zijn politieke activiteiten en de problemen die u daardoor zou geriskeerd hebben, moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. U ging niet in beroep tegen deze beoordeling waardoor er vooralsnog vanuit gegaan kan worden dat de inhoudelijke beoordeling ervan vaststaat. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Om uw verklaringen met betrekking tot uw eerste verzoek te ondersteunen, legde u een "affidavit" (dd. 24/7/2017) en een Extract from police crime diary (dd. 14/6/2018) neer. Beide documenten vermelden uw broer 'A. N. (...)' als getuige. Er dient te worden opgemerkt dat dergelijke documenten, die duidelijk 'post factum' opgemaakt zijn (één van de Affidavits vermeldt wel de datum 24/7/2017), ter ondersteuning van uw verklaringen in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming, niet van dien aard zijn dat ze de vastgestelde ongeloofwaardigheid van die verklaringen kunnen herstellen. Dat uw broer, van wie u tijdens uw gehoor op de DVZ in het kader van uw eerste verzoek (dd. 1/6/2018) nog eens niet wist waar in Nigeria hij woonde ('ergens in Nigeria'), plots, nadat u een persoonlijk onderhoud had aangaande uw eerste verzoek, in actie schiet om getuigenissen te laten noteren en te verzamelen in Nigeria bij politie en rechtbank en getuigenissen - die reeds in 2017 (?) zouden zijn opgesteld - plots overmaakt, terwijl u over geen documenten beschikt van aangiftes op het moment dat de feiten zich - reeds in 2005 - zouden hebben voorgedaan, tart alle verbeelding. Uit de 'affidavit' en het uittreksel van de politie blijkt trouwens dat uw broer in Warri woont, terwijl u voor het CGVS verklaarde dat hij in Benin City woonde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 12/6/2018, p. 8). Uw broer stelt in zijn getuigenis dat jullie zus, Miss O. A. (...) omwille van een moordpoging diende te verhuizen naar Lagos. Ook daar bleek u tijdens uw gehoor op de DVZ (dd. 1/6/2018) niet van op de hoogte. Ook zij woonde volgens uw verklaringen 'ergens in Nigeria' zonder dat u dit preciseerde. Verder getuigt uw broer (zie Affidavit dd. 24/7/2017) dat uw zus O. (...) slachtoffer werd van een moordpoging en dat hij zelf zwaar geslagen werd. Nergens tijdens uw eerste verzoek vermeldde u dergelijke feiten. U verwees naar de problemen van uw broer maar vermeldde hierbij enkel bedreigingen en intimidatie door het stellen van rare vragen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 12/6/2018, p. 8, 11). De moordpoging op uw zus liet u geheel onvermeld. Bovendien kan in het algemeen worden gesteld dat dergelijke 'Affidavits' uit Nigeria - gezien de er heersende corruptie en de handel in 'Affidavits' - een kwalijke reputatie hebben (zie informatie in uw administratief dossier). Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat deze documenten de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot deze problemen niet kunnen herstellen, wel integendeel.

Uw advocate voegde in haar begeleidend schrijven toe dat ook u tot op heden sympathisant bent van de PDP 'doch hier werd gedurende het interview niet naar gevraagd'. Vooreerst kan opgemerkt worden dat u hier zelf nooit iets over gezegd heeft. U had voldoende mogelijkheden tijdens uw opeenvolgende gesprekken met de Belgische autoriteiten om dit onderwerp aan te raken, indien dit voor u van belang was. Verder kan worden vastgesteld dat, gevraagd of de PDP ooit de macht had in Nigeria, u antwoordde: "Ja, steeds. In mijn staat, er ware, steeds,... ik weet niet wie er nu aan de macht is, ik denk niet dat ze de macht nog hebben." (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 12/6/2018, p. 10). Dit antwoord behoeft niet veel toelichting om aan te tonen dat uw politieke interesse wel uiterst beperkt is, laat staan dat u hierom problemen zou riskeren in Nigeria.

Wat betreft uw plotse verklaringen over een vrees voor problemen met ene mr. C. (...) kan het volgende worden opgemerkt: Tijdens het persoonlijk onderhoud aangaande uw eerste verzoek vermeldde u hier niets over, ook niet voor de DVZ bij eerdere gesprekken. Op het einde van uw persoonlijk onderhoud werd u uitdrukkelijk de vraag gesteld of er, naast de ontvoering van uw vader, nog andere redenen zijn waarom u een terugkeer naar Nigeria vreest, waarop u verklaarde dat alles met de ontvoering te maken had. U voegde toe 'Er zijn vele dimensies aan.' (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 12/6/2018, p. 12). U linkt op dat moment dus duidelijk al uw beweerde problemen aan de ontvoering van uw vader. Gevraagd of u nog iets wil toevoegen, stelde u aan de protection officer een vraag met betrekking tot uw invrijheidsstelling, maar voegde u niets toe over andere problemen die u zou kennen of vrezen. Nogmaals gevraagd of u nog iets wil zeggen, begon u te spreken over uw vrouw in Italië. Tot driemaal toe werd u gevraagd naar toevoegingen, dingen die u nog wou zeggen en telkens nam u deze gelegenheid niet te baat om bijkomende problemen onder de aandacht te brengen. Dat u dan ook nu plots, een dag voor uw geplande repatriëring, verklaringen aflegt over problemen met ene mr. C. (...) doet de wenkbrouwen fronsen en laat toe te vereisen dat u aangaande deze problemen

ontegensprekelijk coherente, duidelijke en geloofwaardige verklaringen aflegt. Eens te meer dient te worden vastgesteld dat u hier niet in slaagt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt de naam van de persoon die u dermate vreest te schrijven. In uw 'written declaration plural application' dd. 26/7/2018 heeft u het eens over "Mr. Chalce" en eens over "Chalee". Dat iemand die verklaart zijn secundair onderwijs afgemaakt te hebben en politieke wetenschappen wou gaan studeren (zie verklaring DVZ, dd. 1/6/2018, nr. 11, notities persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 12/6/2018, p. 10) er niet in slaagt de voornaam te schrijven van de persoon die hem naar het leven staat, is onbegrijpelijk, zeker aangezien u documenten voorlegt waarin verwezen wordt naar mr. C. (...). Dat u verwijst naar het feit dat u omging met mensen die betrokken waren in organisaties, zoals mensensmokkelaars, is evident, aangezien u hier in België ook voor werd veroordeeld. Deze bewering op zich heeft weinig van doen met een nood aan internationale bescherming.

Wat betreft uw problemen met mr. C. (...) vermeldt uw advocate dat uw moeder in Nigeria werd benaderd, waarbij de gebeurtenissen van uw vader werden aangehaald (zie begeleidend schrijven meester Van Beurden, dd. 26/7/2018). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS werd meermaals gepeild naar wat uw moeder nog hoorde over de problemen met uw vader (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 12/6/2018, p. 7, 8), maar nergens vermeldde u dat zij door mr. C. (...) herinnerd werd aan die beweerde gebeurtenissen. Verder vermeldt uw advocate dat u de deal met mr. C. (...) in verband met de aankoop van een auto sloot gedurende uw verblijf in Italië. Gevraagd naar een vrees bij terugkeer naar Italië - het land waar u dus in contact kwam met mr. C. (...) en van waar u de deal sloot - verklaart u in Italië niets te vrezen te hebben (zie vragenlijst CGVS, ingevuld op DVZ, dd. 1/6/2018), wat merkwaardig is aangezien kan verondersteld worden dat mr. C. (...) u net daar zou zoeken of gezocht hebben. Ook tijdens een interview dd.20/10/2017 (zie verslag in uw administratief dossier) verklaart u uw toekomst in België of Italië te zien en vermeldt u geen problemen met personen in Italië. Wat er ook van zij, uit uw verklaringen (begeleidend schrijven advocaat, written application) en uit de getuigenis van uw broer (Affidavit dd. 14/6/2018) blijkt dat het hier een interpersoonlijk conflict betreft dat geen verband houdt met de criteria zoals die voorzien zijn in de Conventie van Genève. Bovendien blijkt uit de Extract from Police Crime Diary dat u voorlegt dat **de zaak in Nigeria werd doorverwezen naar de Divisional Crime Branch voor verder onderzoek**. U maakt niet aannemelijk dat u betreffende eventuele problemen met ene mr. C. (...) internationale bescherming behoeft aangezien de autoriteiten van uw land van herkomst zich deze zaak blijkbaar reeds aantrekken.

Wat ten slotte uw vrees betreft om bij een terugkeer naar Nigeria gedetineerd te worden omwille van 'bringing the name of Nigeria into disrepute' kan het volgende worden opgemerkt : Uw advocate verwijst in deze naar het beruchte Decree 33 of the National Drug Law Enforcement. Vooreerst blijkt uit informatie dat het hier eigenlijk gaat over drugsgerelateerde feiten. Bovendien blijkt uit informatie (toegevoegd aan uw administratief dossier) dat dit decreet reeds sinds 2000 niet meer wordt toegepast. Er kon geen informatie worden gevonden waaruit blijkt dat dit decreet recentelijk terug toegepast zou worden. Dit betreft dus geen **reëel** risico op het lijden van ernstige schade, noch een reëel risico op een schending van artikel 3 EVRM.

U legt in het kader van uw tweede verzoek, buiten de reeds besproken Affidavits van uw broer en het uittreksel van de politie, documenten voor ter staving van uw verblijf in Italië. Deze worden hier niet in twijfel getrokken maar doen ook niet ter zake in uw verzoek tot internationale bescherming. Hetzelfde geldt trouwens voor de documenten aangaande uw in België geboren en verblijvende zoon N. (...).

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Er kan ten slotte opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie 'COI Focus Nigeria: Situation sécuritaire liée à Boko Haram' dd. 28 maart 2018), duidelijk blijkt dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er bijna geen grondgebied meer controleert. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het

geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en van artikel 48/4, § 2, b), van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Na een theoretische uiteenzetting van de principes van het procedurele luik van voornoemde bepalingen, past verzoeker deze theorie als volgt toe op onderhavig dossier:

"Verwerende partij dient voorliggend dossier op deugdelijke en rigoureuze wijze te onderzoeken. Zij dient namelijk een beslissing te nemen op basis van alle informatie die zijn wist, dan wel had moeten weten. Daar waar nodig, had zij proprio motu onderzoek moeten voeren. De rechten gewaarborgd door artikel 3 EVRM zijn immers cruciaal in een democratische samenleving. Indien een reëel risico op een schending van artikel 3 EVRM bestaat dient verwerende partij dit niet enkel te onderzoeken in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en artikel 1 van de Conventie van Genève, doch tevens in het licht van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Dat, indien geen risico wordt gevonden in het licht van artikel 1 van de Conventie van Genève, een controle dient uitgevoerd te worden of alsnog een reëel risico bestaat op ernstige schade zoals in artikel 3 EVRM. Dat zij dient te onderzoeken of internationale bescherming in het licht van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet noodzakelijk is.

Verwerende partij stelt in de bestreden beslissing het volgende vast:

"Wat betreft uw problemen met mr. C. (...) vermeldt uw advocate dat uw moeder in Nigeria werd benaderd, waarbij de gebeurtenissen van uw vader werden aangehaald (zie begeleidend schrijven meester Van Beurden, dd. 26/7/2018). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS werd meermaals gepeild naar wat uw moeder nog hoorde over de problemen met uw vader (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 12/6/2018, p. 7, 8), maar nergens vermeldde u dat zij door mr. C. (...) herinnerd werd aan die beweerde gebeurtenissen. Verder vermeldt uw advocate dat u de deal met mr. C. (...) in verband met de aankoop van een auto sloot gedurende uw verblijf in Italië. Gevraagd naar een vrees bij terugkeer naar Italië - het land waar u dus in contact kwam met mr. C. (...) en van waar u de deal sloot - verklaart u in Italië niets te vrezen te hebben (zie vragenlijst CGVS, ingevuld op DVZ, dd. 1/6/2018), wat merkwaardig is aangezien kan verondersteld worden dat mr. C. (...) u net daar zou zoeken of gezocht

hebben. Ook tijdens een interview dd.20/10/2017 (zie verslag in uw administratief dossier) verklaart u uw toekomst in België of Italië te zien en vermeldt u geen problemen met personen in Italië. Wat er ook van zij, uit uw verklaringen (begeleidend schrijven advocaat, written application) en uit de getuigenis van uw broer (Affidavit dd. 14/6/2018) blijkt dat het hier een interpersoonlijk conflict betreft dat geen verband houdt met de criteria zoals die voorzien zijn in de Conventie van Genève. Bovendien blijkt uit de Extract from Police Crime Diary dat u voorlegt dat de zaak in Nigeria werd doorverwezen naar de Divisional Crime Branch voor verder onderzoek. U maakt niet aannemelijk dat u betreffende eventuele problemen met ene mr. C. (...) internationale bescherming behoeft aangezien de autoriteiten van uw land van herkomst zich deze zaak blijkbaar reeds aantrekken."

Dat verwerende partij hierbij duidelijk geen nota neemt van de verklaringen van verzoeker in het schrijven van zijn raadsman waarin hij duidelijk uiteenzet waarom hij bepaalde elementen niet naar voor bracht gedurende zijn eerste asielaanvraag.

Dat verzoeker meent te kunnen stellen dat enige verwarring was opgetreden gedurende zijn gehoor. Volgend op de vraag Nu gaan we het hebben over de redenen waarom u uw land van herkomst verlaten heeft. U legde me reeds een beetje uit wat gebeurde, maar vertel nu eens uw hele verhaal, vanaf het begin in detail?' meende verzoeker het enkel over de politieke problemen van de periode rond 2005 te moeten hebben. Vervolgens antwoordde hij op de vraag 'naast de ontvoering van uw vader nog andere redenen waarom u een terugkeer naar Nigeria vreest?' als volgt: 'alles heeft met de ontvoering te maken. Er zijn vele dimensies aan.' Hierop werd niet verder ingegaan door verwerende partij.

Dat uit het einde van het interview tevens blijkt dat verzoeker niet had begrepen dat dit het interview betreffende zijn asiel betrof: 'Ik herinner me nog iets, ik deed al interview via videoconferentie, de vrouw zei dat ze de volgende keer zouden weten wie asiel doet, Italië of België? '

Dat de heer G. A. (...) heden voorhoudt dat zijn familie heden nog steeds een vrees voor vervolging heeft in zijn land van herkomst. Dat zij tevens trachten hun land van herkomst te ontvluchten en hiertoe reeds een visumaanvraag deden. (stuk 3) Dat deze aanvragen werden geweigerd. Dat ook hij niet terug kan naar zijn land van herkomst. Dat hij bijkomend de heer C. (...) vreest.

Dat hij echter om deze redenen niet eerder vermeldde dat hij via zijn moeder werd bedreigd met het zelfde lot als zijn vader.

Dat verwerende partij vervolgens stelt dat de lokale overheden zich bezig houden met voorliggend dossier is erg frappant, daar zij zelf informatie voegt aan het administratieve dossier betreffende corruptie bij de politiediensten. Dat deze informatie geen individuen betreft, doch enkel bedrijven.

Dat deze informatie echter wel wordt bijgetreden door andere landenrapporten:

"Judicial independence is constitutionally and legally enshrined. The judiciary has achieved some degree of independence and professionalism in practice, but political interference, corruption, and a lack of funding, equipment, and training remain important problems. (...) There have been numerous allegations of extortion and bribe taking within the police force."⁵

"The Nigerian Police force has been criticised for corruption and human rights abuses by researchers and organisations over the years. In a recent study the relationship between the police and the public in Nigeria was called 'perhaps the most troublesome in sub-Saharan Africa' (164). Another source notes that the Nigerian Police Force is widely perceived by the public as the most corrupt violent institution in Nigeria (165). In 2010 Human Rights Watch (HRW) concluded that the police was not only extorting money of ordinary civilians, but also that criminal suspects with money could simply bribe the police to find their way out."⁶

Dat er derhalve weinig soelaas kan geboden worden met de doorverwijzing naar de Divisional Crime Branch voor verder onderzoek.

Dat verwerende partij deze problematiek voorts meent te kunnen negeren bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming door te stellen dat dit een interpersoneel conflict betreft dat geen verband houdt met de criteria zoals die voorzien zijn in de Conventie van Genève.

Dat indien de desbetreffende problematiek niet valt onder de voorwaarden die gesteld worden in het vluchtelingenverdrag, is verwerende partij gehouden de problematiek te controleren in het licht van de

toekenning van subsidiaire bescherming, conform artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. In voorliggend dossier blijkt duidelijk dat verwerende partij dit heeft nagelaten.

Dit blijkt onder meer uit de volgende beweringen in de bestreden beslissing:

"Gelet op het voorgaande brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen. (...) De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet."

Dat hieruit duidelijk kan blijken dat verwerende partij geen deugdelijke en rigoureuze controle heeft doorgevoerd van het artikel 3 EVRM. Dat zij immers de verklaringen van verzoeker niet enkel in het licht van de conventie van Genève diende te controleren, doch tevens diende na te gaan of er mogelijks een nood aan internationale bescherming is conform artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Om een deugdelijk en rigoureuus onderzoek te voeren had verwerende partij een beslissing moeten nemen op basis van alle gegevens in voorliggend dossier die hij wist, of redelijkerwijs had moeten weten. Dit op basis van de verklaringen van verzoeker en de beschikbare en recente landeninformatie van het land van herkomst van verzoeker. Indien de situatie dit vereist, dienen de bevoegde instanties ambtshalve bijkomend onderzoek uit te voeren naar bepaalde situaties.

In voorliggend dossier heeft verwerende partij zich beperkt tot het minimaliseren van de hele asielprocedure van verzoeker, hij betwist de geloofwaardigheid van verzoeker. Zij stelt bovendien dat de nieuwe elementen waarvoor verzoeker internationale bescherming vraagt niet vallen onder het artikel 1 van de Conventie van Genève. Zij laat echte na een controle uit te voeren op basis van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Op elk ogenblik van het onderzoek heeft hij nagelaten de grieven van verzoeker op een rigoureuze wijze te onderzoeken.

Uit deze uiteenzetting blijkt manifest dat het CGVS nagelaten heeft de asielaanvraag van verzoeker inhoudelijk en op correcte wijze te onderzoeken. Verwerende partij schendt met de bestreden beslissing derhalve artikel 3 EVRM."

2.2. Stukken

Als bijlage aan het verzoekschrift worden een attest van verblijf in het gesloten centrum voor illegalen te Merksplas en kopieën van de visumaanvragen van familieleden van verzoeker gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.1.1. Vooreerst wordt benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De aangevoerde schending van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

2.3.1.2. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.1.3. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er dus nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Te dezen is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), in navolging van de commissaris-generaal, van oordeel dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

In zijn schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag verklaarde verzoeker dat hij problemen had omwille van de politieke activiteiten van zijn vader en dat ook zijn familieleden bedreigd werden. Hij voegt ter ondersteuning van deze problematiek een *“Extract from police crime diary”* en een *“affidavit”* van zijn broer (adm. doss., stuk 7, Schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, punten 1.1 en 1.2, en stuk 5, map met ‘documenten’). In de bestreden beslissing wordt hierover het volgende opgemerkt:

“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, met name de ontvoering van uw vader omwille van zijn politieke activiteiten en de problemen die u daardoor zou geriskeerd hebben, moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. U ging niet in beroep tegen deze beoordeling waardoor er vooralsnog vanuit gegaan kan worden dat de inhoudelijke beoordeling ervan vaststaat. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Om uw verklaringen met betrekking tot uw eerste verzoek te ondersteunen, legde u een "affidavit" (dd. 24/7/2017) en een Extract from police crime diary (dd. 14/6/2018) neer. Beide documenten vermelden uw broer 'A. N. (...)' als getuige. Er dient te worden opgemerkt dat dergelijke documenten, die duidelijk 'post factum' opgemaakt zijn (één van de Affidavits vermeldt wel de datum 24/7/2017), ter ondersteuning van uw verklaringen in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming, niet van dien aard zijn dat ze de vastgestelde ongeloofwaardigheid van die verklaringen kunnen herstellen. Dat uw broer, van wie u tijdens uw gehoor op de DVZ in het kader van uw eerste verzoek (dd. 1/6/2018) nog eens niet wist waar in Nigeria hij woonde ('ergens in Nigeria'), plots, nadat u een persoonlijk onderhoud had aangaande uw eerste verzoek, in actie schiet om getuigenissen te laten noteren en te verzamelen in Nigeria bij politie en rechtbank en getuigenissen - die reeds in 2017 (?) zouden zijn opgesteld - plots overmaakt, terwijl u over geen documenten beschikt van aangiftes op het moment dat de feiten zich - reeds in 2005 - zouden hebben voorgedaan, tart alle verbeelding. Uit de 'affidavit' en het uittreksel van de politie blijkt trouwens dat uw broer in Warri woont, terwijl u voor het CGVS verklaarde dat hij in Benin City woonde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 12/6/2018, p. 8). Uw broer stelt in zijn getuigenis dat jullie zus, Miss O. A. (...) omwille van een moordpoging diende te verhuizen naar Lagos. Ook daar bleek u tijdens uw gehoor op de DVZ (dd. 1/6/2018) niet van op de hoogte. Ook zij woonde volgens uw verklaringen 'ergens in Nigeria' zonder dat u dit preciseerde. Verder getuigt uw broer (zie Affidavit dd. 24/7/2017) dat uw zus O. (...) slachtoffer werd van een moordpoging en dat hij zelf zwaar geslagen werd. Nergens tijdens uw eerste verzoek vermeldde u dergelijke feiten. U verwees naar de problemen van uw broer maar vermeldde hierbij enkel bedreigingen en intimidatie door het stellen van rare vragen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 12/6/2018, p. 8, 11). De moordpoging op uw

zus liet u geheel onvermeld. Bovendien kan in het algemeen worden gesteld dat dergelijke 'Affidavits' uit Nigeria - gezien de er heersende corruptie en de handel in 'Affidavits' - een kwalijke reputatie hebben (zie informatie in uw administratief dossier). Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat deze documenten de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot deze problemen niet kunnen herstellen, wel integendeel."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

In een schrijven van 26 juli 2018 stelt verzoekers raadsman dat verzoeker tot op heden sympathisant is van "de PDP", doch dat hier gedurende het interview niet naar werd gevraagd (adm. doss., stuk 5, map met 'documenten'). Hierover wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat verzoeker hier zelf nooit iets over gezegd heeft, terwijl hij tijdens zijn opeenvolgende gesprekken met de bevoegde Belgische autoriteiten voldoende mogelijkheden had om dit onderwerp aan te raken indien dit voor hem van belang was. Bovendien antwoordde verzoeker, in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming gevraagd of de PDP ooit de macht had in Nigeria, "Ja, steeds. In mijn staat, er ware, steeds,... ik weet niet wie er nu aan de macht is, ik denk niet dat ze de macht nog hebben" (zie adm. doss., stuk 10, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Hieruit blijkt duidelijk dat verzoekers politieke interesse uiterst beperkt is, zodat het niet geloofwaardig is dat hij hierom problemen zou riskeren in Nigeria.

Voorts verklaarde verzoeker dat hij in Nigeria vervolging vreest omwille van het bezoedelen van de naam Nigeria nu hij in België veroordeeld werd tot een gevangenisstraf (adm. doss., stuk 7, Schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, punt 7). Dit werd tevens aangehaald in een schrijven van 26 juli 2018 van verzoekers raadsman (adm. doss., stuk 5, map met 'documenten'). In de bestreden beslissing wordt hierover het volgende opgemerkt:

"Uw advocate verwijst in deze naar het beruchte Decree 33 of the National Drug Law Enforcement. Vooreerst blijkt uit informatie dat het hier eigenlijk gaat over drugsgerelateerde feiten. Bovendien blijkt uit informatie (toegevoegd aan uw administratief dossier) dat dit decreet reeds sinds 2000 niet meer wordt toegepast. Er kon geen informatie worden gevonden waaruit blijkt dat dit decreet recentelijk terug toegepast zou worden. Dit betreft dus geen reëel risico op het lijden van ernstige schade, noch een reëel risico op een schending van artikel 3 EVRM."

Ook deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Ten slotte verklaarde verzoeker dat hij voor zijn leven vreest omwille van problemen met ene mr. C., aan wie hij nog geld verschuldigd zou zijn (adm. doss., stuk 7, Schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, punten 1.1 en 2.3, en stuk 5, map met 'documenten'). In de bestreden beslissing wordt er terecht op gewezen dat dit een interpersoonlijk conflict betreft dat geen verband houdt met de criteria van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953.

Gelet op wat voorafgaat is de Raad van oordeel dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Zoals verzoeker in het verzoekschrift terecht opmerkt, dient de problematiek met mr. C. te worden beoordeeld in het licht van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling, die de omzetting vormt van artikel 15, sub b), van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU), wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Volgens het Hof van Justitie van de Europese Unie moet de ernstige schade bedoeld in artikel 15, sub b), van de richtlijn 2011/95/EU voortvloeien uit de gedragingen van derden of moet de betrokkene in zijn land van herkomst aan die behandelingen worden onderworpen door toedoen van de actoren bedoeld in

artikel 6 van de richtlijn 2011/95/EU (omgezet in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet) (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 33 en 35).

Overeenkomstig artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet kan ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door:

“a) de Staat;

b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;

c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.”

Hieruit blijkt dat indien de schade uitgaat van een niet-overheidsactor, zoals *in casu* het geval is, moet worden aangetoond dat de Staat of partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Overeenkomstig artikel 48/5, § 2, tweede lid, van de Vreemdelingenwet moet de bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt zij in het algemeen geboden wanneer de bedoelde actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Te dezen wordt er in de bestreden beslissing op goede gronden op gewezen dat uit het *“Extract from Police Crime Diary”* dat verzoeker voorlegt blijkt dat de zaak in Nigeria werd doorverwezen naar de *“Divisional Crime Branch”* voor verder onderzoek en dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij met betrekking tot zijn eventuele problemen met mr. C. internationale bescherming behoeft aangezien de autoriteiten van zijn land van herkomst zich deze zaak blijkbaar reeds aantrekken.

Verzoeker wijst ter zake op informatie uit het administratief dossier waaruit corruptie bij de politiediensten zou blijken en stelt dat deze informatie wordt bijgetreden in andere landenrapporten. Zoals verzoeker in het verzoekschrift zelf al terecht aangeeft, heeft de informatie die zich in het administratief dossier bevindt evenwel betrekking op het risico dat bedrijven lopen op corruptie in hun interactie met de politie. Deze informatie heeft dan ook geen betrekking op zijn persoonlijke situatie als individu die problemen zou hebben met ene zekere mr. C. in verband met de aankoop van een auto gedurende zijn verblijf in Italië. Ook met de citaten uit andere rapporten, die verzoeker nalaat bij zijn verzoekschrift te voegen, toont verzoeker niet aan dat hem, ondanks de doorverwijzing voor verder onderzoek van zijn zaak in Nigeria naar de *“Divisional Crime Branch”*, in Nigeria niet de nodige bescherming zou worden geboden als bedoeld in artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet.

Nog daargelaten de omstandigheid dat verzoeker van zijn problemen met deze mr. C. pas melding maakt een dag voor zijn geplande repatriëring, dat hij er ondanks zijn verklaring dat hij zijn secundair onderwijs heeft afgemaakt niet in slaagt de naam van deze persoon te schrijven en dat hij eerder verklaarde in Italië niets te vrezen te hebben hoewel hij in dit land in contact kwam met mr. C., meent de Raad dat deze problemen, nu deze uitgaan van een niet-overheidsactor in de zin van artikel 48/5, § 1, c), van de Vreemdelingenwet en verzoeker niet aantoont dat hem hiertegen geen bescherming zou worden geboden overeenkomstig artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet, niet kunnen worden beschouwd als nieuwe elementen of feiten die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Ten slotte wordt er nog op gewezen dat verzoeker de conclusie van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing, met name dat er voor burgers in de staat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict en dat er dus actueel voor burgers in de staat Edo geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet is, niet betwist. In het rechtsplegingsdossier ontwaart de Raad bovendien geen elementen die deze conclusie tegenspreken.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.3.3. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig augustus tweeduizend achttien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN